

Středa 12. ledna 2005

Článek 6

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do [...] ⁽¹⁾. Neprodleně o tom informují Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení.

Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy mohou v souladu se Smlouvou zachovat nebo uvést v účinnost předpisy, které jsou výhodnější pro poškozeného než předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí.

3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 7

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropské Unie.

Článek 8

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V... dne ...

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

⁽¹⁾ 24 měsíců od vstupu této směrnice v platnost.

P6_TA(2005)0004

Smlouva o Ústavě pro Evropu

Usnesení Evropského parlamentu o Smlouvě o Ústavě pro Evropu (2004/2129(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na Smlouvu o Ústavě pro Evropu (dále jen „Ústava“),
- s ohledem na Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o založení Evropského společenství ve znění Jednotného evropského aktu a Amsterdamské smlouvy, Maastrichtské smlouvy a Niceské smlouvy,
- s ohledem na Chartu základních práv Evropské unie ⁽¹⁾,
- s ohledem na prohlášení Evropské rady z Laekenu ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 364, 18.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ Zasedání Evropské rady v Laekenu, Laekenské prohlášení o budoucnosti Unie, SN 273/01, 15.12.2001.

Středa 12. ledna 2005

- s ohledem na svá usnesení⁽¹⁾, která položila základy pro Ústavu pro Evropu,
- s ohledem na svá usnesení⁽²⁾ připravující předešlé Mezivládní konference a svá usnesení⁽³⁾, která hodnotila jejich výsledek těchto konferencí,
- s ohledem na návrh Smlouvy o Ústavě pro Evropu, kterou vzájemnou dohodou přijal ve dnech 13. června a 10. července 2003 Evropský konvent, jakož i na svá usnesení⁽⁴⁾, která připravila a následně zhodnotila práci Konventu,
- s ohledem na stanoviska k Ústavě, která zaujal Výbor regionů⁽⁵⁾ dne 17. listopadu 2004 a Evropský hospodářský a sociální výbor⁽⁶⁾ dne 28. října 2004 na žádost Evropského parlamentu⁽⁷⁾,
- s ohledem na názory, které vyjádřili zástupci regionálních sdružení, sociálních partnerů a platform občanské společnosti na veřejném slyšení, které se konalo dne 25. listopadu 2004,
- s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro ústavní záležitosti a stanoviska Výboru pro zahraniční věci, Výboru pro rozvoj, Výboru pro mezinárodní obchod, Rozpočtového výboru, Výboru pro rozpočtovou kontrolu, Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, Výboru pro regionální rozvoj, Výboru pro zemědělství, Výboru pro rybolov, Výboru pro právní záležitosti, Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, a Petičního výboru (A6-0070/2004),

- (¹) Usnesení ze dne 14.2.1984 o návrhu Smlouvy o založení Evropské unie — Úř. věst. C 77, 19.3.1984, s. 53., zpravodaj: Altiero Spinelli; 1-1200/1983;
 Usnesení ze dne 11.7.1990 o směrech Evropského parlamentu týkajících se návrhu Ústavy pro Evropskou unii (Úř. věst. C 231, 17.9.1990, s. 91, zpravodaj: Emilio Colombo; A3-0165/1990;
 Usnesení ze dne 12.12.1990 o ústavních základech Evropské unie — Úř. věst. C 19, 28.1.1991, s. 65, zpravodaj: Emilio Colombo; A3-0301/1990;
 Usnesení ze dne 10.2.1994 o Ústavě Evropské unie — Úř. věst. C 61, 28.2.1994, s. 155, zpravodaj: Fernand Herman; A3-0064/1994;
 Usnesení ze dne 25.10.2000 o začlenění smluv do Ústavy — Úř. věst. C 197, 12.7.2001, s. 186, zpravodaj: Olivier Duhamel; A5-0289/2000.
- (²) Usnesení ze dne 14.3.1990 o Mezivládní konferenci v rámci strategie Evropského parlamentu pro Evropskou unii — Úř. věst. C 96, 17.4.1990, s. 114., zpravodaj: David Martin; A3-0047/1990;
 Usnesení ze dne 11.7.1990 o Mezivládní konferenci v rámci strategie Evropského parlamentu pro Evropskou unii — Úř. věst. C 231, 17.9.1990, s. 97., zpravodaj: David Martin; A3-0166/1990;
 Usnesení ze dne 22.11.1990 o Mezivládní konferenci v rámci strategie Evropského parlamentu pro Evropskou unii — Úř. věst. C 324, 24.12.1990, s. 219., zpravodaj: David Martin; A3-0270/1990; Usnesení ze dne 22.11.1990 obsahující stanovisko EP ke svolání Mezivládní konference o hospodářské a měnové unii a politické unii — Úř. věst. C 324, 24.12.1990, s. 238., zpravodaj: David Martin, A3-0281/1990;
 Usnesení ze dne 17.5.1995 o fungování Smlouvy o Evropské unii s ohledem na Mezivládní konferenci v r. 1996 — Provádění a vývoj Unie- Úř. věst. C 151, 19.6.1995, s. 56, zpravodajové: Jean-Louis Bourlanges a David Martin; A4-0102/1995;
 Usnesení ze dne 13.3.1996 obsahující (i) stanovisko Evropského parlamentu ke svolání Mezivládní konference, (ii) hodnocení práce reflexní skupiny a stanovení politických priorit Evropského parlamentu s ohledem na Mezivládní konferenci - Úř. věst. C 96, 1.4.1996, s. 77, zpravodajové: Raymonde Dury a Hanja Majj-Weggen; A4-0068/1996;
 Usnesení ze dne 18.11.1999 o přípravě reformy smluv a o následující Mezivládní konferenci - Úř. věst. C 189, 7.7.2000, s. 222, zpravodajové: Giorgos Dimitrakopoulos a Jo Leinen; A5-0058/1999;
 Usnesení ze dne 3.2.2000 o svolání Mezivládní konference-Úř. věst. C 309, 27.10.2000, s. 85., zpravodajové: Giorgos Dimitrakopoulos a Jo Leinen; A5-0018/2000;
 Usnesení ze dne 16.3.2000 o vypracování Charty základních práv Evropské unie — Úř. věst. C 377, 29.12.2000, s.329, zpravodajové: Andrew Duff a Johannes Voggenhuber, A5-0064/2000.
 Usnesení ze dne 13.4.2000 o návrzích Evropského parlamentu pro Mezivládní konferenci - Úř. věst. C 40, 7.2.2001, s. 409, zpravodajové: Giorgos Dimitrakopoulos a Jo Leinen; A5-0086/2000;.
- (³) Usnesení ze dne 16.1.1986 o postoji Evropského parlamentu k Jednotnému aktu, který schválila ve dnech 16. a 17. prosince 1985 Mezivládní konference — Úř. věst. C 36, 17.2.1986, s. 144, zpravodaj: Altiero Spinelli, A2-0199/1985;
 Usnesení ze dne 11.12.1986 o Jednotném evropském aktu — Úř. věst. C 7, 12.1.1987, s. 105, zpravodaj: Luis Planas Puchades; A2-0169/1986;
 Usnesení ze dne 7.4.1992 o výsledcích Mezivládní konference — Úř. věst. C 125, 18.5.1992, s. 81., zpravodajové: David Martin, Fernand Herman; A3-0123/1992;
 Usnesení ze dne 19.11.1997 o Amsterdamské smlouvě — Úř. věst. C 371, 8.12.1997, s. 99., zpravodajové: Íñigo Méndez de Vigo a Dimitris Tsatsos; A4-0347/1997;
 Usnesení ze dne 31.5.2001 o Niceské smlouvě a o budoucnosti Evropské unie — Úř. věst. C 47 E, 21.2.2002, s. 108., zpravodajové: Íñigo Méndez de Vigo a António José Seguro; A5-0168/2001;.
- (⁴) Usnesení ze dne 29.11.2001 o procesu vytváření Ústavy a o budoucnosti Unie — Úř. věst. C 153 E, 27.6.2002, s. 310, zpravodajové: Jo Leinen a Íñigo Méndez de Vigo, A5-0368/2001;
 Usnesení ze dne 24.9.2003 o návrhu Smlouvy zakládající Ústavu pro Evropu a stanovisko Evropského parlamentu ke svolání mezivládní konference — Úř. věst. C 77 E, 26.3.2004, s. 255, zpravodajové: José María Gil-Robles Gil-Delgado a Dimitris Tsatsos, A5-0299/2003;.
- (⁵) CdR 354/2003 v konečném znění, dosud nezveřejněno v Úředním věstníku.
 (⁶) CESE 1416/2004, dosud nezveřejněno v Úředním věstníku.
 (⁷) Body 8.2 a 8.3, P6_PV(2004)09-14.

Středa 12. ledna 2005

vzhledem k těmto důvodům:

- A. Evropská unie hrála v průběhu svého vývoje významnou úlohu při vytváření stále se zvětšujícího prostoru míru a prosperity, demokracie a svobody, spravedlnosti a bezpečnosti,
 - B. Ústava konsoliduje dosažené pokroky a přináší významná zlepšení, která jsou nezbytná k udržení a rozšiřování schopnosti Unie o dvaceti pěti a případně více členech jednat účinně doma i v zahraničí,
 - C. úsilí, které ke vzniku Ústavy vynakládal Evropský parlament už od prvních přímých voleb, bylo korunováno úspěchem Konventu, který vypracoval návrh na základě demokratického, reprezentativního a průhledného postupu, jenž zcela prokázal svou účinnost, a přihlédl k příspěvkům evropských občanů, což vedlo ke konsensu, který Mezivládní konference ponechala v podstatě beze změny,
 - D. Ústava, která je kompromisem, jenž musel být přijatelný pro všechny členské státy, nevyhnutelně nezahrnula některé návrhy, zejména návrhy Evropského parlamentu a Konventu, které by podle názoru jejich autorů Unii dále vylepšily a z nichž mnohé stále mohou být v budoucnu přijaty,
 - E. schválení návrhu Ústavy všemi vládami států Evropské unie dokazuje, že všechny zvolené vlády členských států považují tento kompromis za základ, na kterém si přejí v budoucnu společně pracovat, a bude nutné, aby každá z těchto vlád prokázala maximální politické odhodlání pro dosažení ratifikace do 1. listopadu 2006,
 - F. Ústava byla předmětem občasných kritik, která zazněla při veřejných diskusích a která neodpovídá skutečnému obsahu a právním dopadům jejích ustanovení, neboť Ústava nepovede k vytvoření centralizovaného superstátu, neoslabí sociální rozměr Unie, nýbrž jej bude posilovat, a neopomíná historické a duchovní kořeny Evropy, neboť se odvolává na evropské kulturní, náboženské a humanistické dědictví;
1. dospívá k závěru, že z obecného hlediska představuje Ústava uspokojivý kompromis a obrovské zlepšení existujících smluv a bude znamenat, až bude uplatněna, viditelný přínos pro občany (a Evropský parlament a národní parlamenty jako jejich demokratické zástupce), pro členské státy (a jejich regionální a místní orgány) a pro účinné fungování institucí EU, a tedy pro Evropskou unii jako celek;

Vyjasnění povahy a cílů Unie

2. je potěšen skutečností, že Ústava lépe objasňuje občanům povahu a cíle Unie a vztahy mezi Uní a členskými státy, zejména z těchto důvodů:
- a) složitý soubor evropských smluv je nahrazen jediným a jasnějším dokumentem, který stanoví cíle, pravomoci a jejich omezení, nástroje politik a orgány Unie;
 - b) je potvrzena dvojitá legitimita Unie a je jasně stanoveno, že se jedná o unii států a občanů;
 - c) souhrn společných hodnot všech členských států, z nichž Evropská unie vychází a které vytvářejí pevné pouto mezi občany Unie, byl výslovně stanoven a rozšířen;
 - d) cíle Unie a zásady, kterými se řídí její činnost a vztahy Unie s členskými státy, jsou jasnější a lépe definované;
 - e) hospodářská, sociální a územní soudržnost se znovu potvrzuje jako cíl Unie;

Středa 12. ledna 2005

- f) obsahuje nová ustanovení s obecnou platností, která se týkají vysoké míry zaměstnanosti, prosazování rovnosti mužů a žen, odstranění všech druhů diskriminace, boje proti sociálnímu vyloučení a prosazování sociální spravedlnosti, sociální ochrany, vysoké úrovně vzdělávání, odborné přípravy a zdravotní péče, ochrany spotřebitele, prosazování udržitelného rozvoje a respektování služeb obecného zájmu;
- g) přestane docházet k záměně mezi pojmy „Evropské společenství“ a „Evropská unie“, neboť Evropská unie se stane jedinou právníkou osobou a bude mít jednotnou strukturu;
- h) zjednoduší a vyjasní se evropské legislativní akty a s nimi související terminologie a budou se používat srozumitelnější pojmenování: „evropské zákony“ a „evropské rámcové zákony“ nahradí současný systém více typů aktů (nařízení, směrnice, rozhodnutí, rámcová rozhodnutí atd.);
- i) poskytuje záruky, že se Unie nikdy nestane centralizovaným a všemocným „superstátem“:
 - silný důraz na decentralizaci obsažený v hesle „jednotná v rozmanitosti“,
 - závazek „ctít národní identitu členských států, která spočívá v jejich základních politických a ústavních systémech, včetně regionální a místní samosprávy“,
 - zásady svěřených pravomocí (na základě této zásady má Unie pouze ty pravomoci, které jí svěřily členské státy), subsidiarity a proporcionality,
 - účast samotných členských států na systému rozhodování Unie a na schvalování všech jeho změn,
- j) začlenění symbolů Unie do Ústavy zvýší povědomí občanů o orgánech Unie a jejich činnosti;
- k) doložka o solidaritě mezi členskými státy zajistí, že se občané budou moci spolehnout na pomoc všech členských států Unie v případě teroristického útoku, přírodní katastrofy nebo pohromy zapříčiněné lidskou činností;

Větší účinnost a posílení role EU ve světě

3. je potěšen skutečností, že vstupem Ústavy v platnost budou moci orgány Unie plnit své úkoly efektivněji, a to zejména z těchto důvodů:
- a) rozsah oblastí, v nichž budou vlády, které se scházejí v Radě, rozhodovat kvalifikovanou většinou a ne jednomyslným hlasováním, je výrazně rozšířen; tento faktor má zásadní význam, má-li Unie s dvaceti pěti členskými státy fungovat, aniž by byla její činnost blokována používáním práva veta;
 - b) předsednictví Evropské rady sbude trvat dva a půl roku namísto rotačního systému půlročního předsednictví;
 - c) po roce 2014 se sníží počet členů Komise a tyto funkce budou členské státy obsazovat na základě spravedlivého systému rotace;
 - d) výrazně se zvýší viditelnost Unie a posílí se úloha Unie jako celosvětového činitele:
 - funkce vysokého představitele Evropské unie pro zahraniční politiku a funkce komisaře pro vnější vztahy — dvě funkce, které se překrývají a působí zmatek — budou sloučeny do jediné funkce ministra zahraničních věcí Unie, který bude místopředsedou Komise, bude předsedat Radě pro zahraniční věci a bude moci hovořit jménem Unie v záležitostech, které jsou předmětem společného postoje Unie,
 - bude existovat jednotný útvar pro vnější činnost s odpovědností ministra zahraničních věcí, který bude úzce spojen s Komisí a povede k posílení společenství Evropy,
 - přidělení právní subjektivity Unii, jako tomu bylo v případě Evropského společenství, posílí postavení Unie v mezinárodních vztazích a umožní Unii podílet se na mezinárodních dohodách,
 - možnost Unie rozvíjet společné struktury v oblasti bezpečnostní a zahraniční politiky bude posílena, přičemž bude zajištěna potřebná pružnost pro sladění rozdílných přístupů členských států k těmto otázkám;

Středa 12. ledna 2005

- e) bude snížen počet legislativních nástrojů Unie a počet postupů pro jejich přijímání, vyjasní se rozdíl mezi nástroji zákonodárné a výkonné moci;
- f) činnost v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí se bude řídit účinnějšími postupy s cílem dosáhnout konkrétního pokroku, pokud jde o otázky spravedlnosti, bezpečnosti a přistěhovalectví;
- g) v několika dalších oblastech se usnadní používání úspěšné metody Společenství, jakmile k tomu bude politická vůle;
- h) vznikne větší prostor pro pružné řešení otázek v případě, kdy nejsou všechny členské státy ochotny nebo schopny uplatňovat ve stejnou dobu určité politiky;

Více demokratické odpovědnosti

4. je potěšen skutečností, že občané budou mít lepší kontrolu nad činností Evropské unprospěšným zvýšené demokratické odpovědnosti, a to zejména na základě níže uvedených opatření:

- a) přijetí všech právních předpisů Evropské unie bude podléhat předchozímu přezkoumání v národních parlamentech a až na několik výjimek také dvojímu schválení národními vládami (v Radě) a přímo voleným Evropským parlamentem; tak vysoká úroveň parlamentní kontroly neexistuje v žádné jiné podobné nadnárodní nebo mezinárodní struktuře;
- b) všechny návrhy Evropské unie budou včas, předtím než Rada přijme postoj, předány národním parlamentům k projednání s ministry a parlamenty budou mít také právo vystoupit proti návrhům právních předpisů, pokud se domnívají, že přesahují kompetence Unie;
- c) Evropský parlament bude mít zpravidla rovnocenné postavení jako Rada při rozhodování o právních předpisech Unie;
- d) předsedu Komise bude volit Evropský parlament, čímž vznikne propojení s výsledky voleb do EP;
- e) ministr zahraničních věcí Unie, kterého jmenuje Evropská rada po dohodě s předsedou Komise, se bude zodpovídat Evropskému parlamentu a Evropské radě;
- f) nový rozpočtový postup bude vyžadovat schválení všech výdajů Evropské unie Radou i Parlamentem bez jakýchkoli výjimek, čímž se dostanou všechny výdaje pod plnou demokratickou kontrolu;
- g) uplatňování přenesených legislativních pravomocí Komise bude podléhat novému systému společné kontroly Evropského parlamentu a Rady, který umožní těmto orgánům zamítnout rozhodnutí Komise, se kterými nesouhlasí;
- h) agentury, zejména Europol, budou pod větší parlamentní kontrolou;
- i) při projednávání a přijímání právních předpisů Unie budou schůze Rady veřejné;
- j) je posílena role Výboru regionů;
- k) pokud jde o budoucí změny Ústavy, bude mít také Evropský parlament pravomoc předkládat návrhy a Konvent bude projednávat všechny návrhy na změny, pokud Parlament nerozhodne, že tento krok není nutný;

Více práv občanům

5. je potěšen skutečností, že práva občanů budou posílena v důsledku následujících opatření:
- a) začlenění Charty základních práv do části II Ústavy, jež znamená, že všechna ustanovení právních předpisů EU a veškerá opatření orgánů EU nebo opatření založená na právních předpisech EU musí být v souladu s těmito normami;
 - b) Evropská unie má přistoupit k evropské Úmluvě o lidských právech, díky čemuž bude Unie podléhat stejné vnější kontrole jako členské státy;

Středa 12. ledna 2005

- c) nová ustanovení zjednoduší účast občanů, sociálních partnerů, reprezentativních sdružení a občanské společnosti na projednávání záležitostí týkajících se Unie;
- d) zavedením evropské občanské iniciativy budou mít občané možnost předkládat návrhy k některým otázkám, pokud se domnívají, že uplatňování Ústavy vyžaduje právní akt Unie;
- e) jednotlivci budou mít lepší přístup ke spravedlnosti, pokud jde o právo Evropské unie;

Závěry

- 6. schvaluje Ústavní smlouvu a bezvýhradně podporuje její ratifikaci;
- 7. je přesvědčen o tom, že Ústava poskytne stabilní a trvalý rámec pro budoucí rozvoj Evropské unie, který umožní její další rozšiřování a současně zajistí mechanismy pro její změnu, bude-li to nutné;
- 8. vyjadřuje svůj záměr využít nového práva iniciativy, které mu svěřuje Ústava, za účelem navrhnutí zlepšení textu Ústavy;
- 9. doufá, že se všem členským státům Unie podaří úspěšně dokončit ratifikaci do poloviny roku 2006;
- 10. opětovně žádá, aby bylo vyvinuto veškeré úsilí, aby byli evropští občané jasně a objektivně informováni o obsahu Ústavy; vyzývá v této souvislosti evropské instituce a členské státy, aby při seznamování občanů s textem Ústavy (ať již s plným zněním nebo se shrnutím jejích ustanovení) jednoznačně rozlišovaly prvky, které již platí podle stávajících Smluv, a nová ustanovení, která přináší Ústava, a to jak v zájmu poučení občanů, tak v zájmu vyjasnění obsahu diskusí; vyzývá je také k tomu, aby uznaly úlohu, kterou hrají v diskusích o ratifikaci Ústavy organizace občanské společnosti, a aby těmto organizacím umožnily získat dostatečnou podporu pro to, aby mohly do těchto diskusí v celé EU zapojit i své příznivce v zájmu aktivní účasti občanů na diskusích o ratifikaci Ústavy;

*

* *

- 11. pověřuje předsedu Parlamentu, aby předal toto usnesení spolu se zprávou Výboru pro ústavní záležitosti vnitrostátním parlamentům členských států, Radě, Komisi a bývalým členům Evropského konventu a aby zajistil, že oddělení Parlamentu, a zejména jeho informační kanceláře, budou podávat podrobné informace o Ústavě a o postoji Parlamentu k Ústavě.
-